

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

4/2010

**KOMSOMOLSKÝ VLAK,
KTORÝ PRINIESOL
EVANJELIUM**

Dvadsať rokov misijnej práce v Rusku

[12-13]

Mário Kubík

**Vyslobodený z karate
a od moci démonov**

Skutočný príbeh

[4-5]

הָיָה לָנוּ מַלְאָךְ אֱלֹהִים
יִשְׂרָאֵל!

[6-9]

vydavateľstvo Slovo života Bratislava,
230 strán, slovensky, mäkká väzba,
13 x 20 cm,

8,50 Eur

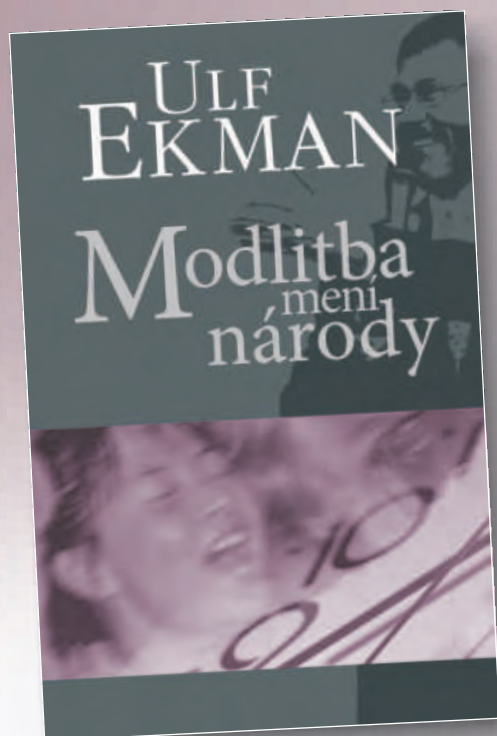
BOH TÚŽI, ABY SI HO POZNAL DÔVERNE

Neuspokojme sa so slabým odvarom kresťanstva, ktoré síce o Bohu vie, ale nepozná ho. Autor nám ponúka mapu, ktorá nás privedie k pokladu – Božiemu srdcu. Modlitba sa zmení z nezáživného jednosmerného monológu na dialóg lásky blízkych priateľov, ktorí sa delia aj o tie najskrytejšie tajomstvá. Stvoriteľ vesmíru nás nepozýva len k tomu, aby sme ho z diaľky uctievali slovami či obradmi, ale aby sme s ním vstúpili do zmysluplného a dôverného vzťahu a spoznali tak jeho srdce. Keď sa k nemu priblížime, zistíme, že prítomnosť Ducha Svätého je tou najmotivujúcejšou a najradostnejšou skúsenosťou.

„Niet väčšieho povolania či zámeru pre život,
než poznať Boha a byť ním poznáný,“
povedala výstižne o tejto knihe
Joyce Meyerová.

JOHN BEVERE je autorom viacerých kníh, vrátane bestsellerov *Satanova návnada*, *Víťazstvo nad strachom*, *Srdce v ohni* a *Pod Božou ochranou*.

132 strán, mäkká väzba,
13x20cm, slovensky

7,90 Eur

Z TÚŽBY PO PREBUDENÍ SA RODÍ TÚŽBA PO MODLITBE

John Wesley, metodistický prebudenecký kazateľ, raz povedal:
„Boh nerobí nič bez modlitieb veriacich.“

Keď si uvedomujeme dôležitosť modlitby, náš modlitebný život sa stáva zmysluplným. Prináša nám rovnakú radosť a vytrvalosť, akú mal Pavol a tisícky ďalších modlitebných hrdinov v dejinách.

V knihe *Modlitba mení národy* Ulf Ekman vyučuje, čo je charakteristické pre obdobie pred prebudením, akú prácu treba vykonať a ako môže Duch Svätý zmeniť každého veriaceho na smelého modlitebného bojovníka. Živo opisuje, ako sa jednoduchí ľudia viery modlili tak, že zmenili národy a uvoľnili prebudenie.

Táto kniha vás inšpiruje k tomu, aby ste sa mohli horlivo prihovárať, na chvíľu zabudnúť na vlastné potreby a želania, a zamerať sa na spasenie a duchovné obnovenie v našej krajine.

ULF EKMAN je autorom viac ako štyridsiatich knižných titulov, ktoré boli preložené do tridsiatich jazykov. V slovenskom jazyku vyšli jeho knihy *Tvorivá myseľ*, *Apoštolská služba*, *Zrodený pre víťazstvo* a *Našiel som svoj osud*.

OBSAH

skutočný príbeh

- Vyslobodený z karate a od moci démonov
Mário Kubík

str. 4-5

reportáž

- Niet takej krajiny ako Izrael!

str. 6-9

vyučovanie

- Čas sa kráti
Reinhard Bonnke

str. 10-11

reportáž

- Komsomolský vlak, ktorý priniesol evanjelium
Dvadsať rokov misijnej práce v Rusku

str. 12-14

inzercia

- Divadlo Agapé uvádza:
Nájdenny stratený raj

str. 14

správy zo sveta

- Zbor, ktorý sa „zbláznil“
David Platt

str. 15

rozhovor

- Prenasledovanie a zázraky v Azerbajdžane
Rasim Khalilov

str. 16

cirkevné dejiny

- Efezský a Chalcedónsky koncil (5. storočie)

str. 17

inzercia

- Objednajte si kázania na Mp3

str. 18

fotogaléria

- Zo života zboru

str. 19

inzercia

- Pozývame Vás na špeciálne zhromaždenia s C. G. Severinom

str. 20

Zovšednenie a nevšedné Vianoce

Vianočný čas je pre mnohých tým najkrajším v roku. Ľudia sa po stresujúcich dvanástich mesiacoch práce a horúčkovitých decembrových nákupoch konečne upokojia a stretnú v rodinnom kruhu. Mnohí z opýtaných práve teplo rodinného krbu považujú za najvyššiu hodnotu Vianoc.

úst, ale ak je nejaké dobrénavzdelanie, práve potrebné, aby dalo milosť tým, ktorí počúvajú“ (Ef4:29).

pastor Peter Čurík

A čo spasenie?
Možno už chodíš

s Pánom nejaký ten rok a považuješ sa za zrelého kresťana. Ale uvedomuješ si, aké veľké spasenie sa ti dostalo? Si stále Bohu vďačný za to, že tvoje hriechy boli odpustené a že si dostal „právo a moc stať sa Božím dieťaťom“ (Ján 1:12)? Nepopieram, že vo svojom živote môžeš čeliť mnohým výzvam, ani ťa nevolám k tomu, aby si ich ignoroval. Len ti pripomínam, že keď je Boh za teba, kto proti tebe? Ak je Boh na tvojej strane, potom je úplne jedno, aká presila je na druhej strane, lebo s Bohom si vždy vo väčšine. V podstate bojuješ na víťaznej strane a aj keď to dnes môže vyzeráť všelijako, výsledok boja poznáme ešte predtým, ako sa skončí. Čítali sme „koniec knihy“ a aj v súženiach života, keď ešte nevidíme riešenie, „jednako veríme a tak plesáme radosťou nevysloviteľnou a oslávenou“ (1Pet 1:8).

Nemal by si však zabúdať ani na tých, ktorí trpia. Možno si povieš, že nedokážeš „spasiť svet“. To určite nie, ale keď každý z nás urobí niečo, postupne svet zmeníme. Pripoj sa k aktivitám, ktoré robí tvoj zbor: rozdávanie darčiekov deťom v detských domovoch, služba bezdomovcom, návšteva seniorov, podpora misijného diela, modlitba za rodinu v tvojom susedstve, ktorá je na pokraji rozvodu... Vianoce by mali byť o tom, že si znova uvedomíš, čo je v tvojom živote vzácné a potom plný vďačnosti pomáhaš druhým. Z celého srdca ti žehnám prežitie *nevšedných Vianoc 2010!*

Peter Čurík

Ak máš takéto privilegium, potom máš byť naozaj za čo vďačný. Keď som nedávno v kázni vyratúval dôvody, pre ktoré v živote strácame radosť, jeden z nich bol *zovšednenie*. Zovšednenie sa k nám vkráda veľmi nepozorovane a bez varovania. Veci, ktoré kedysi v našom hodnotovom rebríčku obsadzovali tie najvyššie priečky, sa postupne stávajú všednými. Zovšednenie im neberie ich pravú hodnotu, len nám bráni tú hodnotu rozpoznávať a náležite ju oceňovať. Sú tvoje deti ešte stále tým pokladom, za aký si ich považoval, keď si ich po prvýkrát držal v náručí? Ja viem, že ti za tých niekoľko rokov mohli spôsobiť aj sklamania; viem, že ti môžu robiť vrasky na čele. Ale ešte stále sú darom od Hospodina.

Čo tvoj životný partner? Kedysi si sa nemohol dočkať, kým budete spolu. Jeden z najlepších učiteľov na tému rodiny a manželstva, Ed Cole, učil, že čokoľvek oceňuješ, získava na hodnote. Jeho manželka Nancy výborne varila, ale postupne si uvedomil, že to začal brať ako samozrejmú. Raz po vynikajúcej večeri nechal pod tanierom desaťdolarovku. Keď ju pri umývaní riadu jeho žena objavila, priniesla mu ju do obývačky s otázkou, odkiaľ sa tam vzala. Ed jej odpovedal: „Miláčik, to je pre teba. Chcel som, aby si vedela, že mi chutilo.“ Nancy sa zapýrila a obligátne odpovedala, že to nemuselo byť, ale zjavne jej to rozžiarilo deň. Mark Twain raz napísal: „Z úprimného komplimentu človek dokáže vyžiť celé dva mesiace.“ Kedy si dal naposledy pocítiť svojim najbližším, ako veľmi ti na nich záleží? Slová sú veľmi dôležité. Vždy niečo so sebou nesú a Písmo nás učí, aby „nevychádzalo nijaké mrzké slovo z našich

Vyslobodený z karate a od moci démonov

Mário Kubík

Mário Kubík žije v Banskej Bystrici. S manželkou Renátou majú malého Jakuba. Máriovo obrátenie patrí medzi skutočne nezvyčajné, pretože sa do sveta démonov zaplietol až príliš. Nielenže dokázal pohnúť predmetmi na diaľku, ale vnímal prítomnosť duchov a počul ich hovoriť. Z toho všetkého ho však Boh zázračne vyslobodil. Dnes naplno slúži Bohu a je vedúcim misijnej skupiny Slova života v Banskej Bystrici.

Ked' som rukou dokázal rozseknúť drevenú dosku

Odmalička ma priťahoval šport. Začal som futbalom, hral som za žiakov Dukly Banská Bystrica, ale po nezhodách s trénerom ma jeden kamarát nahovoril na karate. Od prvej chvíle ma to nadchlo. Cvičil som veľmi intenzívne, spolu s jedným priateľom nás to úplne pohltilo. Tréneri nás postupne zaúčali do tajov tohto bojového umenia. Na začiatku to bolo len cvičenie, ale potom nás učil bojovať s palicou a tomfou. Neskôr sme sa nevyhli meditáciám, aby sme dokázali podať vysoké skoky a silné údery. Dostal som sa na rôzne vystúpenia a súťaže, kde som ukazoval umenie sebaobrany. Karate však nie je šport, ale bojové umenie. V Japonsku, kde sa zrodilo, sa za šport nepovažuje. Podané výkony sa hodnotia pásmi, podľa toho, aký stupeň zdatnosti dosahujete. Začiatočníci majú na kimonách biele pásy, ale ak raz dosiahnete čierny pás, tak vyšší „Dan“ znamená aj viac duchovna. Vypracoval som sa natoľko, že som rukou dokázal rozbiť drevené dosky, bez toho, aby som sa poranil. Dokonca som sa naučil predmety posúvať bez dotyku. Táto moc ma tak zaujala, že som išiel ešte ďalej a začal

som sa zaoberať okultizmom a vyvolávaním duchov. Raz som po dopravnej nehode skončil v nemocnici s odtrhnutým väzivom na pravej ruke v oblasti ramena. Nemohol som hýbať rukou. Večer ma hospitalizovali a ráno ma čakala operácia. Celú noc až do rána som meditoval a ráno lekár nechápal, ako je možné, že röntgenový snímok a lekársky posudok pri obhliadke pred hospitalizovaním ukazovali iné hodnoty, ako boli pred samotnou operáciou. Do troch týždňov som už znova cvičil. Lekári len krútili hlavou a ja som sa nesmierne tešil výsledkom svojich meditácií. Musel som však za to platiť privysokú cenu.

Démon ma nechcel pustiť

Začal som chápať, že existuje aj duchovný svet, a pritom rovnako reálny ako svet, ktorý nás obklopuje. Nočné mory sa stupňovali. Keď som zaspával, počul som čudesné hlasy a videl všelijaké tvory. Od strachu som ušiel k najmladšiemu bratovi do postele, len aby som nespál sám. Trochu ma to upokojovalo, no tie tvory boli hrozné, nedali mi spať.

Raz ma jeden z nich dokonca vyštvál v noci na ulicu. Šiel som, lebo som mu nedokázal vzdorovať. Vonku bola zima, sneh a ja som bol len v pyžame. Až keď som precitol, tak som si uvedomil, ako som bol oklamáný a veľmi som sa za to hanbil. Pochádzam z neveriacej rodiny,

a keď som sa na ďalší deň pýtal otca či verí v duchov, povedal, že sú to len výmysly. Táto rada mi nepomohla, lebo ten démon ma už viac neopustil a ja som zaspával s obrovským strachom a vedomím, že stojím pri mojej posteli... Bolo to čoraz horšie, cítil som sa beznádejne.

Uvidel som Ježiša!

Zlom nastal na jedny Vianoce, keď dávali štvordielny film Ježiš. Veľmi ma to oslovilo. Začal som veriť, že musí byť Boh, aj Ježiš. Ale otázkou bolo kde. Duchovný svet som už poznal, ale s ním som sa ešte nikdy nestretol. Spomenul som si na strýka s rodinou, ktorí boli úprimní veriaci a dúfal som, že by mi mohli dať odpoveď. Keď mi v roku 1994 navrhli, že ma zoberú so sebou na dovolenku, neváhal som. Žiaril z nich pokoj a láska, videl som ich, ako sa modlia a ďakujú Bohu. Udivovalo ma, že keď som bol v ich prítomnosti, tak ten démon, čo ma predtým trápil, sa ma nemohol dotknúť. Iba stál obďaleč a nespustil zo mňa oči. No strýko na mňa naliehal, aby som zanechal karate. S tým som nemohol súhlasiť, lebo som to miloval. Slová z evanjelia sa ma však hlboko dotýkali. Začal som si naplno uvedomovať svoj hriech. Mal som za sebou pár krádeží a niekoľkým ľuďom som ublížil. Jedného človeka som tak zbil, že ma chcel dať zabiť. Odvtedy som vždy pri sebe nosil nôž, nunčagy a tomfu. Vyrobil som si pás

okolo ramien, aby som zbrane mal vždy so sebou, pretože som nevedel, kedy ma prepadnú... Prežíval som naozaj veľký vnútorný boj. Ako ďalej? Teta ma prekvapila návrhom, aby som sa spýtal Boha, či chce, aby som pokračoval v karate. Prišlo mi to vhod. Ak Boh naozaj je, tak sa ho na to opýtam.

Povedal som úprimne do vzduchu: „Bože ak si, tak sa mi daj poznať. A ak nemám viac cvičiť karate, tak mi ukáž, čo mám robiť.“ Vtom som uvidel obraz, ktorý mal

rám z tŕnia. Videl som oblohu a červené zore. Zrazu sprava prichádzal muž. Uprostred obrazu bol strom, ten muž sa oprel o jeho kmeň a horko plakal. Zľava prišla nejaká žena a tá sa tiež oprela o ten strom a plakala. Pretrel som si oči a rozmýšľal nad tým, čo to asi môže znamenať. Vtom som zreteľne počul, ako Boh ku mne prehovoril: „Mário, prestaň cvičiť karate, a tak dobre ako si robil karate, sa venuj svojim rodičom.“

Pred Božím trónom

Nasledovala pokojnejšia noc, vplyv démona zoslabol a ráno som mal ešte väčšiu túžbu spoznať Boha. Ale ani táto skúsenosť ma neodradila v tom, aby som cvičil karate. Začal som spochybňovať to, čo som vlastne videl a počul. Žeby som si to predsa len vsugeroval? Medzitým mi strýko opäť rozprával, čo pre mňa urobil Pán Ježiš

na kríži. Hovoril som si, že ak by som žil v tej dobe, tak by som ho ubránil pred tými farizejmi a všetkých by som dobil. Zachránil by som ho pred ukrižovaním. Ale zrazu som začal cítiť všetko, čo som urobil zle. Začal som vidieť, aký som nespravodlivý, pyšný, egoistický. Som zlodej a klamár, smilník a v konečnom

Videl som jeho prikľincované ruky a videl som, ako mu krv tečie z rúk a z nôh. Naše oči sa stretli a ja som uvidel jeho bolesť a žiaľ. To ma opäť usvedčilo a ešte raz som ho prosil o odpustenie.

dôsledku vlastne aj vrah. Ved' to ja môžem za to, že Ježiš zomrel na kríži, lebo som si to zaslúžil ja, a nie On. Vtedy som padol na kolená a plakal som so zovretými rukami na posteli. Vedľa mňa kľáčala strýná. Bolo to pre mňa dosť ponižujúce vyznávať hriechy Bohu pred svojou tetou, ale nemohol som inak. Zrazu som bol akoby prenesený a videl som ukrižovaného Ježiša. Videl som jeho prikľincované ruky a videl som, ako mu krv tečie z rúk a z nôh. Naše oči sa stretli a ja som uvidel jeho bolesť a žiaľ. To ma opäť usvedčilo a ešte raz som ho prosil o odpustenie. Zrazu som bol prenesený niekam inam. Podo mnou bola biela mramorová podlaha a ja som bol v akejsi kráľovskej sále. Predo mnou som videl asi tri schody a za nimi biely trón, na ktorom sedel Boh. Pozeral som sa na neho, a predsa som ho nedokázal vidieť. Nechápal som prečo. Vedľa neho stál po pravej strane trónu Ježiš v krásnom bielom rúchu a cez plecيا mal takú zlatú šerpu ako dostávajú víťazi v boxe. Videl som nejaké zvláštne bytosti po mojej pravej a po mojej ľavej strane spolu s anjelmi. To boli občania nebeského kráľovstva. Oni sa dívali na mňa a sledovali celý priebeh toho, čo sa tam odohrávalo. Za mnou stáli ďalší ľudia. Zrazu, ani neviem ako, stál Ježiš predo mnou, a dotkol sa mi hlavy. Pocítil som obrovský pokoj, lásku, odpustenie a prijatie. Potom mi Ježiš povedal niečo o mojej budúcnosti a poslaní, čo je natoľko osobné, že to tu nemôžem rozoberať. Náhle som precítol a znova som bol na koberci pri mojej strýnej.

Skutočný kresťanský život sa začína s Kristom

Toto bola moja prvá skúsenosť s Bohom, ktorá sa odohrala pred šestnástimi rokmi a nemusím vám vysvetľovať, že je nezabudnuteľná. Musím však dodať, že takéto zážitky sú veľmi veľmi zriedkavé a veriaci by ich nemali očakávať alebo vyvolávať. Je len na Bohu, či sa vo svojej milosti rozhodne, že nám dá takýto vhlád do duchovného sveta. Nikdy predtým som nečítal

Bibliu, pretože som žiadnu nemal. Teraz, s odstupom času, keď si Bibliu už čítam, vidím v knihe Zjavenia Jána, že toto videl aj Ján, keď sa ocitol v nebi. To len dokazuje to, že Písmo sväté je pravdivé a všetko v ňom je skutočné.

Od toho dňa som konečne zaspával v pokoji. Démoni zmizli a nikdy viac už nepanovali nad mojím životom. Strach, ktorý ma vždy tak premkol v noci, je preč. Navždy som skončil s duchmi, čarami a okultizmom. Zanechal som okamžite aj karate, hoci také ľahké to nebolo, lebo bolo dovtedy mojou láskou a zmyslom môjho života. Nastali veľké zmeny. Jednou z nich bolo aj to, že som sa odvážil navštíviť človeka, ktorý ma chcel dať zabiť, pretože som ho vtedy tak zbil. Ospravedlnil som sa mu a povedal som mu, že som spoznal Boha a že už nechcem žiť tak, ako som žil predtým. Za to, čo som urobil, som ochotný niesť následky. Po týchto slovách sme si podali ruky a nikdy viac som ho už nestretol.

Je úžasné žiť s Ježišom. Spoznal som pravdu a tá ma vyslobodila. Pochopil som, že skutočný kresťanský život sa začína s Kristom. Bez neho to je len náboženstvo akceptované ľuďmi, ktorí si myslia, že majú právo rozhodovať o tom, ako má pravé kresťanstvo vyzeráť. Viem, že moje svedectvo je neobyčajné, dlho mi trvalo, kým som sa rozhodol ho napísať. Hoci vyzerá ako z rozprávky, všetko je to pravda. Dôkazom je aj to, že som sa naozaj zmenil a že Božie slovo, ktoré hovorím, premieňa životy ďalších ľudí.

Mário s manželkou a synom

NIEĽ TAKEJ KRAJINY AKO IZRAEL!

Zázraz Slova života do Izraela pre viac ako 1500 účastníkov

Návšteva Izraela v septembri 2010 bude pre nás navždy nezabudnuteľným zážitkom. (Zámerné sa vyhýbam výrazu neopakovateľným, lebo som presvedčený, že mnohí z nás sa do Izraela znova vrátia). Prežili sme osem dní, ktoré boli naplnené duchovnými skúsenosťami, špecifickou atmosférou krajiny, priateľstvami v kontexte medzinárodného zázrazu a zvlášť našej slovenskej výpravy.

V našom autobuse sme mali vzácneho sprievodcu, rodeného Jeruzalemčana, ktorý mal však svoje korene v Čechách. Jeho čeština bola miestami lámaná, aj keď s celkom slušnou slovnou zásobou. Nevyhol sa však niekoľkým bonmotom, medzi ktoré určite patria výrazy ako „jablkové granáty“ (namiesto granátové jablká) či „dnes budeme byť“ (namiesto dnes budeme alebo pôjdeme). Jeho hlboké znalosti krajiny, miestnych zvykov a jednotlivých súvislostí nám dávali o Izraeli veľmi plastický obraz. Každý autobus mal zároveň svojho „bus captaina“ a my si pokorne myslíme, že sme dostali toho „najlepšieho“. Bol ním pastor Carl Gustaf Armitzer, ktorý je vedúcim misijnej práce Slova života v Indii. Verím, že to nebola náhoda, len niekoľko dní po skončení zázrazu totiž do Indie odchádzala naša prvá misionárka, aby bola pomocnou dekanou a učiteľkou biblických škôl v Indii.

Deň 1, streda, 1. 9.

Prílet a rýchly spád udalostí

Do Jeruzalema prichádzame nad ráno a začíname si postupne uvedomovať, že sa veľmi nevyspíme. Máme sa ubytovať v hoteli *Jerusalem Gate*, je nás 37 zo Slovenska, ale celkovo viac ako 1500 z 35 krajín sveta. Je nám jasné, že logisticky tento nápor zvládnuť nie je ľahké, a tak čakáme aspoň hodinu, kým sa vyriešia všetky formality. Po rýchlej sprche a výdatných raňajkách ideme na prvé stretnutie s pastorom Ulfom Ekmanom.

Vchádzame do Starého mesta a sprievodca nás privádza k južnému múru Herodosovho chrámu, kde už čakajú stovky ľudí. Usádzame sa na schodoch, ktoré sa rýchlo zapĺňajú napriek tomu, že na toto stretnutie prichádza „len“ polovica zázrazu, teda skoro 800 ľudí = 16 autobusov. Je iba osem hodín ráno, ale už pociťujeme páľavu Stredného východu. Privítanie a príhovor pastora Ulfa Ekmana sú veľmi vrúčne, hneď sme vtiahnutí do reality krajiny Biblie, kde mnoho z toho, o čom sme doteraz čítali, nabere akoby tretí

rozmer. Popoludní ešte stíhame návštevu Betlehema s arabským sprievodcom kresťanského viero-vyznania a večer si konečne líhame na zaslúžený odpočinok.

Deň 2, štvrtok, 2. 9.

Skúsenosť prázdneho hrobu

Hneď ráno ideme navštíviť Záhradný hrob, teda „Garden Tomb“, ako ho nazývajú v angličtine. Toto miesto koncom 19. storočia generál Gordon označil ako možné historické miesto hrobu Ježiša Krista. Archeologicky to

síce nebolo dokázané, avšak práve Garden Tomb poskytuje jedinečnú príležitosť predstaviť si, ako to naozaj pred tisíckami rokov mohlo vyzeráť. Prvá vec, ktorá je pre návštevníkov zaujímavá, je útes, na ktorom sa dá celkom zreteľne vidieť tvar lebky. Z Písma vieme, že hrob bol v blízkosti Golgoty, čo aramejsky znamená lebka. Vieme tiež, že Pána Ježiša pochovali do hrobu istého bohatého Jozefa z Arimatie, ktorý bol tajným nasledovníkom Pána. Ten mal svoj hrob v záhrade. Miesto, na ktorom sa nachádza hrob, je naozaj krásnou záhradou a pri výskumoch sa zistilo, že pod ňou je obrovská cisterna na zavlažovanie s objemom až 90 tisíc litrov. Pred vstupom do jaskyne/hrobu je zachovalá drážka, vytesaná v kameni, ktorá slúžila na uzavretie hrobu obľým kameňom presne tak, ako to popisujú evanjeliá. V kamennom výčnelku, v ktorom je hrob vytesaný, je dokonca zreteľná tiahla prasklina, akiste následok zemetrasenia. Toto všetko ponúka nádhernú scenériu na rozjímanie nad najväčšou udalosťou v dejinách ľudstva: nad Ježišovou smrťou a slávnym zmŕtvychvstaním. Na dverách, vedúcich do hrobu, je nápis v angličtine: „He is not here, he is risen!“ (Nie je tu, vstal z mŕtvych!) Aj keď sa zdá, že tradičné miesto Golgoty má predsa len o niečo viac archeologických a historických argumentov na svojej strane, dnes je tam postavených toľko kostolov, ikon či lucerien, že pre bežného pútnika stráca takáto návšteva autenticitu. Záhradný hrob v nás zanecháva hlboký duchovný vnem a stáva sa vynikajúcou „vizuálnou pomôckou“, ako nám zdôrazňujú anglickí sprievodcovia aj pri návšteve ďalších miest, v neposlednom rade i Golgoty. V záhrade prijímame i Večeru Pánovu a Božia prítomnosť je priam hmatateľná.

Popoludní navštevujeme horu Herzel, na ktorej je pochovaný zakladateľ sionizmu Theodor Herzl a mnohí ďalší židovskí predstavitelia. Prihovára sa nám hovorca Knesetu, ktorý je hlboko dojatý tým, že Svätú

zem navštívilo v jednom zájazde viac ako 1500 pútnikov z celého sveta; jeho posolstvo je naozaj zápalisté a hodnotné o to viac, že vychádza od človeka, ktorý patrí do jednej z najstarších jeruzalemských rodín.

Deň 3, piatok, 3. 9.

Špecifická atmosféra Múru nárekov

Piatok je deň pripravovania sa na sabbat, ktorý začína podvečer, kedy sa celé mesto akoby odialo do sviatočného rúcha. Ak nastúpíte do nesprávneho

Otvorené nebo nad "hornou dvoranou"

výťahu (sabbatového), vaša cesta bude trvať o čosi dlhšie, lebo výťah automaticky zastane na každom poschodí.

Od štvrtku večera až do piatku sa celý zájazd zúčastňuje konferencie vo veľkej sále hotela *Ramada* aj spolu s ďalšími domácimi kresťanmi z mesiánskych zborov. Slúžia nám pastori Ulf Ekman, Sulasi Kurulo z Fidži či bývalý terorista, ktorý spolupracoval aj s Jásirom Arafatom, Tass Sada. Jeho svedectvo o obrátení ku Kristovi bolo naozaj fascinujúce.

Potom už dostávame potrebné inštrukcie, aby sme prešli nevyhnutnou kontrolou k Múru nárekov. Je prekrásny podvečer, pálavu dňa utišuje jemný vánok, ktorý je veľmi občerstvujúci. Keď sa konečne ocitneme na mieste, pred nami sa otvára krásna scenéria. Miesto pred Múrom nárekov je preplnené modliacimi sa Židmi, kresťanmi či turistami. Opodiaľ veselo tancujú vojaci, medzi ktorými je aj niekoľko civilistov. Ich radosť z tradičného kolotanca je nefalšovaná. Pri samotnom mure sa miešajú rôzne jazyky či oblečenia, od európskych cez orientálne až po vojakov a prívržencov

jednotlivých odnoží židovstva. Niektorí sa modlia a spievajú, iní rozjímajú v tichosti, ďalšie hlúčky vášnivo debatujú. Židia sa pri horlivej modlitbe prehýbajú v bokoch ako je ich zvykom. Zamiešať sa do tohto davu, ktorý volá k Stvoriteľovi, je pre kresťana veľmi prirodzené. Ruka Pánova je citeľne nad nami a mnohí z nás prežívajú Boží dotyk práve na tomto historickom mieste. Vďaka Bohu, že sme pricestovali do Izraela!

Deň 4, sobota, 4. 9.

Otvorené nebo a púštne dobrodružstvo

Opúšťame Jeruzalem, mesto prorokov a našou ďalšou destináciou je Galilea, miesto zázrakov. Ráno však ešte navštevujeme horu Sion a „hornú dvoranu“, miesto Poslednej Večere a tiež miesto, na ktoré na Letnice po prvý raz zostúpil Svätý Duch. (Viaceri sme sa zhodli na tom, že práve táto návšteva bola jedným z najsilnejších duchovných zážitkov zájazdu. Akoby bolo nad tým miestom otvorené nebo.) Vedľa nás je skupina ruských kresťanov, opodiaľ stojí početná skupina z Brazílie a po krátkych biblických úvahách začíname velebiť Boha. Možno to je pre náhodného poslucháča „hlučné“ stretnutie, ale niečo podobné sa odohralo aj v Skutkoch apoštolov a potom to otriaslo celým svetom. V druhej kapitole je napísané, že „zrazu boli

Olivové stromy v Getsemanskej záhrade

všetci naplnení Svätým Duchom a začali hovoriť inými jazykmi... a keď povstal ten hlas, zišlo sa množstvo.“ Vďaka Bohu za Ducha Svätého a jeho dary! Tak sa narodila cirkev, a tak bola

vybavená mocou, aby šírila evanjelium až do posledných končín Zeme.

Len pár minút chôdze odtiaľ je Kaifášov dom, v ktorom väznili Pána Ježiša noc predtým, ako odvieďli k Pilátovi. Je zvláštne stráviť niekoľko minút v úplnej tme na mieste, kde držali nášho Pána. O ďalších niekoľko sto

sa nezľakli a situáciu hravo zvládli), hľadáme svoje spacáky. Po desiatkach a stovkách sa ukladáme na spánok pod tradičnými beduínskymi stanmi a s úsmevom hovoríme, že máme „tisíc hviezdíčkový“ hotel. Obďaleč našej a českej skupiny sú Carl Gustaf Severin s manželkou, Jan Rosman s rodinou či Hakan Westergardh z Fínska. Pripravujeme sa aj na avizovaný nočný chlad, ale nič ... Teplota bola tak akurát. Zaspávame s krásnym výhľadom na starobylú pevnosť Masada, ktorá je symbolom židovského odboja proti rímskej okupácii.

Deň 5, nedeľa, 5. 9.

Slané more

metrov smerom do údolia prichádzame k miestu, ktoré volajú Getsemanská záhrada. (Pri návšteve Izraela si človek uvedomí, že historické miesta sú pri sebe pomerne veľmi blízko, Izrael je jednoducho nevelká krajina). Getsemana znamená miesto prešu, pretože tam rástli olivové stromy. Z ich plodov sa prešovaním vyrábala olej na varenie a tiež ako zdroj svetla. Ježiš strávil na modlitbách práve na tomto mieste „prešu“ noc, počas ktorej ho zajali. Tam sa rozhodovalo o našej budúcnosti. Vďaka Bohu, že náš Pán nakoniec urobil rozhodnutie, že vypije kalich Božieho hnevu za nás: „Nie moja vôľa ale tvoja nech sa stane.“ Niektoré z olivovníkov, ktoré rástli v tejto záhrade, mohli mať aj dvetisíc rokov, a tak byť svedkami Ježišových modlitieb, ktoré boli také intenzívne, že mu pri nich vytekali slzy a krv.

Popoludní už cestujeme ďalej na sever, kde na nás čaká celkom neobvyklé dobrodružstvo. Budeme spať na púšti En-Gedi. Oáza, ktorú uprostred nehostinnej púšte beduíni vybudovali, je relatívne sofistikovaná. Sprchy a toalety sú na vysokej úrovni (akurát väčšinou tečie iba vriaca voda), takisto strava je nad naše očakávanie. Celú oázu k večeru zaplavuje 32 autobusov a po krátkej „povinnnej“ jazde na ťavách (jedna sa síce splašila a chcela odniesť našich do púšte, ale rázne sestry

Keď ráno opúšťame oázu, na potešenie niektorých konečne vidíme malého zabúdeného čierneho škorpióna. Naš sprievodca nás utešuje, že oveľa horšie bývajú tie žlté... Pár odvážnych českých bratov ho za všeobecného nadšenia odnáša do púšte... a keďže sa k nám znova vracia, opakujú to ešte raz. Celkom sme im za to vďační a tiež Bohu, za jeho ochranu počas noci. Konečne vyrážame ako jeden z posledných autobusov k ďalšiemu z divov Izraela, k Mŕtvemu moru, ktoré obsahuje viac než desaťkrát viac minerálov ako bežné moria. Po vyskúšaní liečivého blata zo Slaného mora (niektorí z účastníkov zájazdu sú tou hnedo-čiernou masou zmenení na nepoznanie), sa konečne dostávame do hotela v meste Tiberias na severe Izraela. Sme v Galilei, v oblasti, kde sa odohráva dej evanjelií, na miestach, ktoré dýchajú históriou.

Deň 6, pondelok, 6. 9.

Galilea - miesto, kde Biblia oživa

Ráno o 7.30 vyrážame ku Galilejskému moru. Galilea je miestom zázrakov. Je to miesto, na ktorom Ježiša nasledovali

desaťtisícové zástupy. Genezaretské jazero je kľúčovým zdrojom vody pre celý Izrael, ktorý je zo 62% pokrytý púšťou. Za posledných šesť rokov jeho hladina klesla o tri metre, pričom Mŕtve more (čo je preklad z anglického Dead Sea; avšak Izraelci ho nazývajú Slané more, nikdy nie mŕtve, lebo bojujú o jeho zachovanie) je na tom ešte horšie; klesá o 89cm ročne. Ale Genezaretské jazero (Galilejské more) je významné aj tým, že sa na ňom plavil Ježiš a mnoho z jeho apoštolov ako Peter, Andrej, Ján a Jakub. Navštevujeme miesto (Tabgha), kde Pán Ježiš nasýtil zástup 5000 mužov a znova si uvedomujeme, že ak mu dáme to, čo máme, on to má moc rozmnožiť a nasýtiť cez to zástupy.

Len pár sto metrov odtiaľ je *Mensa Christi*, teda miesto, kde Ježiš raňajkoval so svojimi učeníkmi po svojom zmŕtvychvstaní. V Jánovi 21 čítame o tom, ako išiel Peter loviť ryby. Samo o sebe to isto nie je hriechom, ale v jeho prípade to symbolizovalo návrat k starému spôsobu života. Ježiš mu predsa povedal: „Budeš rybárom ľudí.“ Kedykoľvek sa vychýlime z Božích ciest, prestávame zažívať Božie požehnanie. Peter a ostatní učeníci rybárčili celú noc, a predsa nič nechytli. Ježiš ich však čakal skoro ráno na brehu s čerstvými raňajkami. Nič im nevyčítal, len položil otázku:

Betlehem, miesto narodenia Pána

„Deti, či máte niečo na zjedenie?“ Myslím si, že všetci rozumeli. Ak chodíš po svojich cestách, napriek svojmu úsiliu nebudeš mať úlovok. *Mensa Christi* je tiež miestom, kde Ježiš Petra obnovil. Peter možno očakával tvrdé napomenutie, lebo zaprel svojho Majstra. Ježiš však vedel,

že Peter už „horko zaplakal“. Vedel, že činil pokánie; viedol ho len k tomu, aby znova vyznal svoju lásku k Spasiteľovi. Aj dnes Ježiš ponúka obnovenie každému, kto k nemu príde. Nielenže obnovil jeho vnútorný život, ale navrátil mu aj službu, do ktorej ho povolal: „Pas moje ovečky.“

Mocný dojem na nás zanecháva zhromaždenie na otvorenom mori. Polovica zájazdu naplnila šesť väčších rybárskych lodí, aby sme doplávali na určené miesto. Po zakotvení v diaľke počujeme spev a chvály. Z diaľky sa k nám blíži posledná loď, kde na hornom podlaží stojí Bosse Järpeha s klávesovým nástrojom a reproduktormi. Nato pastor Ulf káže posolstvo o dôležitosti vzťahu s Ježišom z Matúša 10. kapitoly. Je to neopakovateľný zážitok. Máme to privilegium, že sa plavíme na jedinej lodi (s menom *Viera*), ktorej kapitánom je mesiánsky Žid. Obrátil sa k Ješuuvi počas svojho

V základoch je ešte vidieť staré čadičové kamene, ktoré tvorili synagógu z Ježišovej doby. Po tom, ako tam vyučoval, si išiel odpočinúť do neďalekého domu Petrovej svokry. Uzdravil ju a keď pozrel von z okna, uvidel, ako sa celé mesto zhromaždilo k dverám. Ježiš sa

nad nimi zľutoval a uzdravoval chorých a oslobodzoval poviazaných. Veriaci sa neskôr v raných storočiach začali zhromažďovať v Petrovom dome a postavili tam pravdepodobne prvú kresťanskú budovu, ktorá slúžila na bohoslužby. Kafarnaum bol v čase Novej zmluvy jedným z hlavných miest Galileje. Viedla cezeň dôležitá ob-

Záhradný hrob a prednáška anglického sprievodcu

svojmu úspechu, hrdo hlásia k viere v Krista. Fantastickým zážitkom je vystúpenie arménskeho speváka, ktorý je členom zboru Slova života v Jer-evane. André reprezentoval Arménsko na Eurovízii 2006 a obsadil šieste miesto. Jeho vystúpenie je plné emócií a vášne pre Božie kráľovstvo neprehliadnuteľná.

Dobrodružstvo na púšti s krásnym výhľadom

života na mori a dnes vedie službu chvál a uctievania Boha. Mnoho známych gospelových piesní naspieval v hebrejčine.

Deň 7, utorok, 7. 9.

Kafarnaum – mesto mnohých paradoxov

Hneď ráno ideme pozrieť Kafarnaum. Toto miesto mám obzvlášť rád, a to z niekoľkých dôvodov. Je to mesto, v ktorom žil Pán Ježiš, a učinil tam počas svojej služby asi najviac zázrakov, o čom nám zanecháva záznam najmä evanjelista Marek. Máme možnosť stáť v synagóge, kde Ježiš kázal a vyhnal nečistého ducha.

chodná cesta a bol na ceste k prosperite, no napriek tomu sú tam dnes len ruiny. Ježiš povedal, že keby Sodoma a Gomora videli toľko zázrakov ako Kafarnaum, už dávno by činili pokánie. Druhé poučenie teda je, že Ježišove slová treba brať vážne. Podobne sa vyjadril aj o Korazime či Betsaide, všetky tieto mestá sú dnes len ruinami.

Večer si užívame koncert, ktorý sa uskutočňuje v Bet Sheane (mimo-chodom, je to biblické miesto, na ktorého múry Filištínci pribili telá Saula a jeho synov), v krásnom amfiteátri, ktorý tam ostal po Rimanoch. Účinkujú tu mnohí známi izraelskí umelci, ktorí sa napriek

Dovolil som si načrtnúť aspoň rámcový obraz našej návštevy Izraela. Každý návštevník zájazdu by asi dodal niečo, čo som ja opomenul, niečo, čo k nemu prehovorilo osobitným a silným spôsobom. Izrael, so svojou biblickou realitou a bohatým etnickým i turistickým koloritom, je krajinou mnohých tvárí, vždy pripravený ukázať novú, doteraz neobjavenú. Keď

sme sa v stredu večer vracali autobusom z budapeštianskeho letiska do Bratislavy a stretávali sa po týždni s príbuznými a priateľmi, boli sme naozaj plní dojmov a nadšení. Nikto sa už nepýtal, koľko bude stáť zájazd o rok, otázka skôr znela, či už poznáme presný dátum. Jedna z účastníčok zájazdu si na sociálnu sieť uviedla takýto status: *Israel, there is nothing like it! – Niet takej krajiny ako Izrael!* To hovorí za všetko.

Peter Čuřík

Reinhard Bonnke

Čas sa kráti

Prinášame vám úryvok z knihy, ktorú plánujeme vydať v marci 2011. Je od Bonnkeho, ktorý založil a vedie medzinárodnú evanjelizačnú službu Christ for all Nations (Kristus pre všetky národy), ktorej víziou je Afrika obmytá spasiteľnou krvou Ježiša Krista. Bonnke kázal viac ako šiestim miliónom ľudí počas šesťdňovej evanjelizačnej kampane v Lagose, v Nigérii. Počas jediného dňa sa vyzbieralo viac ako milión kartičiek s rozhodnutím prijať Ježiša za Pána a Spasiteľa!

ČAS ROZHODUJE

Ak v blízkosti vášho zboru žije 10 000 ľudí, tak štatisticky týždenne štyria z nich zomrú. Má nás teda uspokojiť, že z tých 10 000 je každý mesiac alebo hoci aj každý týždeň, spasený iba jeden jediný človek? Myslím si, že nemožno zveličiť naliehavosť zvestovania evanjelia! Nadôležitejšou úlohou na Zemi je dobrú zvesť hlásať a najväčšou potrebou na svete je evanjelium počuť.

Svet sa nachádza v kritickom stave a zúfalo potrebuje premieňajúcu Kristovu moc. Diabol sa zatiaľ zámerne snaží pred nami skryť túto zjavnú skutočnosť. Keďže jeho plán vraždy a genocídy nezabránil tomu, aby sa náš Spasiteľ narodil (pozri Mat 2:16-18), a neskôr vstal z mŕtvych, satanovi nezostalo nič iné, len zastaviť hlásanie evanjelia.

Spočiatku využíval najmä prenasledovanie a zavádzajúce, klamlivé evanjeliá, ale v priebehu storočí si vybudoval značný „vojenský arzenál“. Jeho obľúbenou zbraňou je presmerovanie našich priorít. Satanovi nevadí, keď sa namáhame pre svoju cirkev alebo dovtedy, kým mu naša zaneprázdnenosť nedovolí ničiť jeho podlé kráľovstvo hlásaním evanjelia.

Majme sa na pozore! Môžeme študovať teológiu, zapájať sa do spoločenstva, kázať prosperitu, alebo pracovať na sebe, a pritom nás to všetko vôbec nemusí priblížiť k naplneniu Kristovho poslania hlásať evanjelium všetkým národom. Nenechajme sa zmiasť! Ostávame oklamaní, ak necháme všetky „dobré“ aktivity, aby

z našich životov vytesnili práve to najnaliehavejšie poslanie.

POTREBA EVANJELIA

Každý život, v ktorom chýba spása, dychtí po evanjeliu práve tak, ako ryba na brehu rieky dychtí po vode. Mnohí ľudia sa už vzdali nádeje. Spoznali obmedzenia vedy, techniky, medicíny, politiky či vzdelania a siahli po opiátoch – drogách, alkohole a náboženskom mysticisme, aby dokázali zabudnúť. Tak ako mýtickej hydre, zlému namiesto každej odseknutej hlavy narastú dve nové. Tomuto monštru musíme do srdca vraziť dýku Kristovho kríža.

Jedine evanjelium dokáže uzdraviť súženia a trápenia tohto sveta. Neohlasovať evanjelium - je ako skrývať liek pred chorým človekom. Izaiáš poznamenal: „*Hlava je celá boľavá a srdce je úplne vysilené*“ (Iz 1:5). Niekedy sa naše telá vylicieja samé, inokedy potrebujeme užiť nejaký liek. Pokiaľ ide o spasenie, pre človeka niet lepšieho lieku než nadprirodzená moc evanjelia! Mojou a vašou úlohou je ponúkať ľuďom tento úžasný liek. Nikoho k liečbe nemôžeme prinútiť, dokonca ani pomocou hrozieb, ak liečbu sám odmieta. Ak Boh nezasiahne svojím milosrdenstvom, ľudia, ktorí evanjelium odmietnu, zomrú.

PREČO ĽUDSTVO TRPÍ?

Médiá mi najčastejšie kladú otázku: „Prečo Boh dopúšťa toľko utrpenia vo svete?“ Často som si túto otázku kládol i ja sám, aj keď možno z odlišných

dôvodov ako novinári, a to preto, že utrpenie iných ma zarmucuje. Prečo potom Boh dovolí, aby bolo toľko utrpenia? Rovnako by ste sa mohli opýtať ministra dopravy, prečo dopúšťa toľko dopravných nehôd. Určite by sa voči obvineniu, naznačenému v tejto otázke, ohradil tým, že by poukázal na dobrý systém dopravného značenia a predpisov. Možno by odpovedal takto: „Vždy, keď sa nedodržiavajú zákony, vinníci vystavujú seba a iných nebezpečenstvu. Výsledkom bývajú nehody a utrpenie.“

Ľudia trpia prevažne z jedného dôvodu: rozhodli sa ignorovať Bibliu, Božiu zbierku zákonov, a v dôsledku tejto ignorancie sa všetko pokazilo. Naš milujúci Stvoriteľ vie, ako sme boli stvorení a čo nám ublíži, preto starostlivo nalieha: „Nebudeš...“ Jeho prikázania nie sú diktátorské predpisy, ktoré by nás oberali o zábavu, sú skôr návodom ako sa správať. Boh vie, že sa naša duša nedokáže vyrovnáť s hriechom a že naše vlastné previnenia nás ničia a sužujú. Len málokto by namietal, že nie je potrebné prečítať si návod na použitie skôr, než začneme nový spotrebič používať. Všetci dbáme o to, aby sme nepokazili CD prehrávač alebo práčku, ale je zvláštne, že mnohým nevadí, keď jedom hriechu ničia svojho ducha a dušu. Vidíte už teraz jasnejšie nesmiernu potrebu evanjelia a naliehavú túžbu Božieho srdca, aby sme pochopili jedínú a skutočnú pravdu?

MÁRNOTRATNÁ PLANÉTA

Najväčším zázrakom evanjelia je jeho skutočné chápanie života – života takej nepochopiteľnej a trvácnej kvality, ktorá nikdy nevybledne. Niektoré náboženstvá tvrdia, že poznajú odpovede na biedny stav jednotlivca; čo ale človeku osoží, ak dosiahne harmóniu s prírodou, ale pritom stratí svoju dušu?

Ježiš ponúka večný život – teraz. Povedal: „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. Nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa“ (Ján 11:25-26, Ekum. pr.). Je to naliehavé? Svet potrebuje vzácny Boží dar večného života, a to teraz!

Keď Boh stvoril svet, naplnil ho nevyčerpatelným zdrojom čistej radosti. Každý div, chuť a potešenie pochádzajú z milujúceho Otcovho srdca. Ak kráčame Božími cestami, patrí nám celý svet. Ak mu však vzdorujeme, brzdíme jeho slávne plány pre naše životy a odvraciam sa od jeho dobrých darov.

Ľudstvo dosiahlo vysokú úroveň v umení deštrukcie. Masové vraždy detí v školách, štátom schválené potratové kliniky, scény krviprelievania, či už reálne alebo inscenované na televíznych obrazovkách, bezohľadné devastovanie životného prostredia, stále prebiehajúce testovanie zbraní hromadného ničenia – všade okolo nás sú jasné dôkazy ničivých dôsledkov hriechu. Viedeme vojny, nenávidíme, poškodujeme svoju planétu a ničíme všetko, čo nám Boh dal.

Toto sú dôsledky odvrátenia sa od Boha. Väčšinu ťažkostí si človek spôsobuje sám. Avšak evanjelium má v sebe moc zvrátiť tento fatálny proces. Pravda nás oslobodí a privedie späť k plneniu jeho vôle, ktorá má na zreteli dobro nás všetkých. Boh miluje svoju márnotratnú planétu a ak sa k nemu vrátíme, budeme sa tešiť z radostného privítania nášho Otca.

VIDEL SOM, AKO SA TOSTALO

Boh dnes mocným spôsobom zasahuje

evanjeliom rôzne časti sveta a pripravuje tak cestu pre spásu. Videl som odpustenie hriechov, zmierenie medzi rôznymi rasami, videl som odstránenie kriminality, obnovenie manželstiev, zmierenie rodín, premenu hriešnikov na svätcov, vyslobodenie závislých z pút ich návykov, uzdravenie nevyliciteľne chorých a mnoho iných zázrakov.

Často sa stalo, že po našich evanjelizačných kampaniach v Afrike miestna polícia hlásila prudký pokles kriminality. Ľudské životy sa radikálne zmenili! Nikdy nezabudnem, ako v Burkina Faso mnohí omilostení hriešnici na zhromaždenia začali prinášať rôzne nakradnuté predmety, napríklad chladničky a nábytok, pretože chceli svoje domovy očistiť od takto nadobudnutého majetku. Polícia potrebovala niekoľko nákladných áut, aby mohla všetky tie veci odvieť. Podobné situácie sa opakovali aj v iných krajinách.

Evanjelium dáva všetkým, ktorí ho prijímú, dôstojnosť Božieho syna a dcéry. Muži, ktorí boli kedysi surovcami, sa zmenili a dnes kráčajú ako princovia. Haleluja! Práve preto stojí za to kázať evanjelium! Môže byť niečo vzrušujúcejšie, dobrodružnejšie a hodnotnejšie? Na čo iné sa oplatí vynaložiť celé svoje životné úsilie?

Nejde o nič menej ako o spásu sveta. Isteže, Pán Ježiš nepovažoval ani uzdravovanie chorých, ani nasýtenie zástupu za stratu času. Dokonca, aj za cenu, že ho budú prenasledovať, uzdravil muža s vyschnutou rukou. Od tej chvíle bola naňho vypísaná odmena (pozri Mat 12:10-13). Ježišovi však na tom mužovi záležalo a uzdravil ho bez ohľadu na cenu, ktorú musel zaňho zaplatiť.

ODLESK SKUTOČNOSTI

Prečo je hudba pre mnohých taká vzácna? Keď nás hudba osloví, často máme pocit, že sme zazreli záblesk večnosti. Hudba naznačuje nekonečno. Melódia odráža zvuk vzdialenej, nedosiahnuteľnej

veľkosti, ktorou je samotný Boh. Čo hudba iba naznačuje, v skutočnosti získavame pri prijatí spásy v Ježišovi Kristovi a vtedy, keď ho začneme uctievať.

Žiť blízko Bohu, nie je pre nás nič cudzie, je to pre nás to správne prostredie.

V ňom žijeme, hýbeme sa a sme (Sk 17:28). Kým nepočujeme a neprijmeme evanjelium, kým ho nenájde, ostávame uväznení v kletke. Ľudia po celom svete narážajú hlavami do mreží, ktoré si ukovali z vlastného materializmu a neviery. Vlastné peniaze ich držia v zajatí. V našej duši sa hlbina ozýva hlbine a výšina výšine. Umenie, poézia a krásne umelecké diela sú len vyjadrením uväznených stvorení, ktoré si matne spomínajú na nádheru vrchov a slobody. Hoci sú samy o sebe dobré, tieto diela zostávajú len čírym odrazom skutočnosti. Ježiš je tou realitou, ktorá sa nachádza za všetkým, čo vidíme a konáme. Jeho evanjelium nás uvoľňuje z pút a umožňuje nám vstúpiť do skutočnej životnej reality, do zasľúbeného dedičstva!

Reinhard Bonnke

Život Reinharda Bonnkeho má jasný cieľ, ktorým je evanjelizácia Afriky a hlásanie radostnej zvesti o záchrane všetkým národom sveta. To všetko sa začalo opakujúcou sa víziou, ktorú Bonnke prijal od Boha na začiatku sedemdesiatych rokov 20. storočia: Videl, ako Afriku obmýva Ježišova krv a počul Ducha Svätého volať: „Afrika bude spasená!“ Počnúc malými začiatkami až po súčasné obrovské zhromaždenia, dobrá zvesť spasenia v Ježišovi Kristovi sa hlásala a hlása miliónom ľudí. Výsledkom sú desiatky miliónov zachránených.

Komsomolský vlak, ktorý priniesol evanjelium

Dvadsať rokov misijnej práce v Rusku

РОССИЯ
МОСКВА — ВЛАДИВОСТОК

Bola streda na jar roku 1989. Ulf Ekman, jeho manželka Birgitta a Carl Gustaf Severin boli spolu v kancelárii cirkvi a zdieľali sa o tom, aké zázraky Boh začal konať v Rusku. Bolo krátko pred zhromaždením v Uppsale, kde mal brat Severin zdieľať svoje skúsenosti z misijného poľa, keď zrazu pastor Ekman stíchol. Silná prítomnosť Svätého Ducha naplnila miestnosť, kde sedeli. „Vidím vlak,“ povedal odrazu Ekman ako mal pred očami otvorené videnie. Bolo to akoby videl film, ktorý sa pred ním odvíjal. Vlak bol plný mladých ľudí a kazateľov, ktorí z vlaku vyhadzovali knihy, kazety a videá ľuďom, ktorí bežali popri vlaku s načiachnutými rukami. Bolo to nezvyčajné videnie, videnie, ktoré sa v živote Božieho služobníka stáva zriedkakedy, ak vôbec. Okamžite z neho vyrozumeli, že sa ich misia nemá zamerať len na Baltické krajiny a Leningrad (dnes Petrohrad), kde už duchovné prebudenie zažívali, ale má zasiahnuť celé Rusko. Misiu preto nazvali Russia Inland Mission (Ruská vnútrozemská misia).

Stretnutie so šéfom KGB

Carl-Gustaf začal následne cestovať do Ruska a vrece s pozvaniami sa doslova roztrhlo. Jeden Ukrajinec ho pozval, aby prišiel kázať do jeho zboru, ktorý len prednedávnom založil v Abakane na Sibíri. Museli však trikrát meniť miesto zhromaždenia, lebo ich sledovala tajná polícia. Nakoniec Carla priviezli na policajnú stanicu, kde sa mu šéf KGB vyhrážal, že ak neodíde z mesta, dostane sa do vážnych problémov. Severin však cítil, že Boh ho tam chce mať a nevzdal sa. Odrazu sa počul ako hovorí: „Boli ste už niekedy vo Švédsku? Osobne vás tam pozývam.“ Po tomto pozvaní mohol

Misijný vlak pred 20. rokmi

v zhromaždeniach pokračovať a naozaj o niekoľko mesiacov ruský veliteľ KGB pricestoval na novoročnú konferenciu do Uppsaly. Uppsalský zbor sa zaviazal investovať 40 miliónov švédskych korún do tejto misie a Severin predstúpil pred ľuďmi a zdieľal sa so smelou víziou priviesť k Pánovi 40 miliónov Rusov. Po zhromaždení k nemu podišiel šokovaný šéf KGB s otázkou či to s pomocou jeho krajiny myslia vážne. Severin prikývol. Nato šéftajnej polície povedal: „Mám nápad. Máme vlak, ktorý využíval Komsomol na propagáciu komunizmu, ale už ho nepoužívame. Nechceli by ste si ho

prenajať?“ Teraz bol šokovaný Severin. Rýchlo vzal ruského priateľa k Ekmanovi. Po krátkej rozprave si pastor Ulf uvedomil, že vlak, ktorý videl vo videní, nebol iba symbolický a zvolal: „Toto je od Pána, berieme ho!“

Vlak vyraža z Abakanu

Dva týždne nato cestovali do Ruska, aby zmluvu podpísali a jedno krásne slnečné ráno v júni 1991 bol už vlak s pätnástimi vozňami pripravený na stanici v Abakane na svoju prvú misijnú cestu. Sedem z vagónov bolo preplnených tridsaťtisíc knihami, zdravotným zariadením, liekmi a oblečením, pričom v ostatných vagónoch bolo viac než päťdesiat kresťanov: Rusov, Švédov a medzinárodných študentov biblickej školy. Medzi nimi bolo niekoľko kazateľov, hudobníkov, technikov či mládežníkov, ktorí mali pripravené divadelné scény na biblické motívy. Čakal na nich

Pastor Oleg pred "slávnym" vlakom

dvojtýždňový výlet naprieč východným Sibírom. Jeden z domácich Rusov vo vlaku bol Oleg Popov, ktorý je dnes pomocným pastorm cirkvi Slovo života v Moskve, ale v tom čase bol čerstvo spaseným kresťanom z Abakanu. Dnes, pri spomienkach na toto obdobie hovorí: „Tento vlak bol akýmsi ľadoborcom pre evanjelium v Rusku. Dovtedy boli protestanti v Rusku prenasledovaní a označení nálepkou sekty.“ Oleg sa obrátil počas univerzitného štúdia, kedy musel odovzdať projekt práve na tému sekty. Aj kvôli tomu navštívil bohoslužbu cirkvi - o ktorej mal rôzne čudné predstavy - no nakoniec sa práve tam po nejakom čase obrátil. Stal sa horlivým nasledovníkom Krista a polovicu svojich spolužiakov priviedol k viere.

Božie divy a vplyv evanjelia

Prvé veľké mesto, v ktorom sa vlak zastavil, bolo Irkutsk. Na stanici ich oficiálne vítali predstavení mesta s tradičným chlebom a soľou, pričom ich pobyt mapovali aj miestne médiá. Nasledovali zhromaždenia na námestiach, návštevy väznic, nemocníc a sirotincov. Na večerné bohoslužby prichádzali veľké zástupy ľudí a mnohí prežili zázračné uzdravenia z chorôb. Carl Gustaf spomína na toto výnimočné obdobie takto: „Počas dvoch takýchto misijných ciest vlakom sme sa modlili modlitbu spasenia asi s 30000 ľuďmi. Niekedy

uverili v Krista celé väznice, kde boli stovky väzňov. Nikdy nezabudnem na to, ako sme kázali vo väzení, kde boli iba trestanci odsúdení na trest smrti. Keď sme im hovorili evanjelium, bachari im prikázali, aby boli otočení ku stene, s rukami opretými o múr, nesmeli na nás ani len pozrieť. Všetci jasne prikývli, že chcú do svojich životov pozvať Krista. Zdalo sa nám, ako by sme im dávali posledné pomazanie k životu pred ich exekúciou.“ Boli to naozaj neobyčajné skúsenosti. „Počas celej cesty vlakom sme silno vnímali prítomnosť anjelov. V každom meste sa diali zázraky; len v Abakane sme pokrstili 350 novouverivších.“

Neboli to len kazatelia, ktorých si Boh používal. Po skončení jedného

zhromaždenia, keď už balili aparátúru, pristúpil k tímu starší slepý muž a požiadal o modlitbu. Oleg, ktorý akurát niesol reproduktory do auta, sa zastavil, položil ich na zem a pomodlil sa za toho muža. Odrazu začal kričať: „Ja vidím, ja vidím.“ Keď mu podali Bibliu, pred všetkými z nej začal čítať.

Kľúčová tímová práca

„Vlak bol naozaj Božím zázrakom, ktorý otváral dvere pre evanjelium. Ale nemenej dôležité bolo to, čo sa dialo po kampaniach.“ Do Ruska boli posielané ďalšie tímy kazateľov, misionárov, dokonca tímy mladých z kresťanských škôl, aby utvrdzovali veriacich vo viere. Na jeseň roku 1992 Slovo života poriadalo prvú konferenciu pre pastory. Boli to veľmi intenzívne tri dni (tri lekcie ráno, dve lekcie poobede a večerná bohoslužba), ktorých cieľom bolo pripraviť ruských pastory na budovanie kvalitných a zdravých kresťanských zborov. „Prvú konferenciu v Petrohrade sme plne sponzorovali, ďalšiu len spolovice, o rok na to už len štvrtinu. Vedeli sme, že je pre nich veľmi dôležité, aby začali sami veriť Bohu za zaopatrenie. Nechceli sme, aby peniaze zničili misijné úsilie tak, ako sa to stalo mnohokrát v histórii. To najdôležitejšie, čo sme im odovzdali, bolo učenie Božieho slova a duch viery a prielomu.“

Slovo života začalo do krajiny vysielat' misionárov, ktorý vykonali fantastickú prácu v mestách ako Abakan, Magadan, Irkutsk, Ulan-Ude, Chabarovsk, Petrohrad či Moskva. „Boli sme jeden tím,“ hovorí Carl Gustaf Severin, „nikto si nebudoval vlastnú službu, stáli sme bok po boku, aby sme získali tento národ pre Pána.“

Kľúčovým momentom bolo založenie biblickej školy v Moskve v roku 1995, na ktorú prišlo študovať 500 študentov z celého Ruska.

Veľké misijne orientované zbory

Dnes má cirkev Slovo života v Moskve

2500 členov a je najväčším evanjelickým cirkevným zborom v hlavnom meste. Stala sa národným centrom pre stovky ďalších zborov a len nedávno, skrze Boží zázrak, kúpili budovu v centre Moskvy za štyri milióny amerických dolárov. V mestách, kde sa pred 20-timi rokmi zastavil starý komsomolský vlak plný kresťanskej literatúry a nadšených misionárov, sú dnes silné zbory. V Krasnojarsku, medzi Abakanom a Irkutskom, má miestna cirkev tisíc členov, ďalší kresťanský zbor v meste Jekaterinburg zas tritisíc členov. Tieto zbory majú ešte jednu spoločnú charakteristiku – sú misijne orientované. Slovo života v Moskve má na misijnom poli až 65

misionárov na plný úväzok, cirkev v Ulan-Ude pracuje napríklad v Mongolsku, ďalšie zbory majú svoje misijné zamerania na Kaukaze, vo Vietname a na strednom východe. Ruskí kresťania veria, že ďalšou krajinou bude Čína. Pastor Ulf Ekman toto dvadsať ročné obdobie zhodnotil takto: „Čo sa stalo na začiatku 90-tych rokov v Rusku by sa nemohlo stať o pár rokov neskôr. Boh otvoril celú krajinu pre evanjelium a my sme tento jedinečný Boží čas využili. Vlak, ktorý sme videli vo videní, sa nakoniec stal realitou a odštartoval historickú misiu, ktorá je napriek svojmu dnešnému rozsahu, stále iba začiatkom veľkého Božieho diela.“

vž

NÁJDENÝ STRATENÝ RAJ

ČO UROBÍŠ S DRUHOU ŠANCOU?

Divadelné predstavenia Divadla Agapé *Nájdenny stratený raj* sa doteraz odohrali 6 krát a videlo ich 1400 divákov. Minútový zostrih z 50 minútového predstavenia môžete nájsť na www.slovozivota.sk. Objednávajte cez eshop.

Nájdenny stratený raj DVD **8,90 €**

Kto z nás nikdy nezatúžil pohybovať sa v čase, uvidieť na vlastné oči veci dávno minulé, byť pri stvorení sveta, sledovať život prvej ľudskej dvojice? Divadelná hra *Nájdenny stratený raj* fascinujúcim spôsobom diváka preniesie v časopriestore do biblickej rajskej záhrady. Divákovi sa tak splní jeho tajný detský sen... Anielen to, viac si uvedomí realitu sily hriechu a ešte väčšej moci živého Boha. Ransom, alkoholik, nenachádza v sebe silu ani chuť bojovať so svojou závislosťou. Do jeho života vnesie úplný zvrát nadprirodzená udalosť, či azda živý sen, vďaka ktorému sa presúva v čase. Vníma svet očami prvého ľudského páru, a po počiatočnej nedôvere sa mu raj cez životom prekypujúcu Evu viac a viac páči. Je tiež svedkom toho, ako diabol pokúša Adama a Evu. Odhaľuje diablove taktiky a klamstvá, zároveň je však bezmocný a situáciu nedokáže zachrániť, pretože sám je v hriechu. Záver sa dozviete z DVD...

...alebo si prídte pozrieť toto predstavenie naživo:

4.2. Brno

13.2. Žilina

14.2. Banská Bystrica

15.2. Košice

Informácie o mieste a vstupenkách na 0905829358

Darlene Zschechová odchádza z Hillsongu

Svetoznáma worshipová vedúca Darlene Zschechová odchádza z austrálskeho megazboru, v ktorom slúžila 25 rokov. Spevážka, ktorej mnohé piesne sa spievajú doslova po celom svete, bude od konca januára spolu so svojím manželom Markom viesť zbor Church Unlimited na strednom pobreží Austrálie. „Vstupujeme do obdobia, ktoré veríme, že bude nádherné a plodné,“ povedal Mark Zschech. „Máme na srdci dve slová: *budovať* a *viesť*. Chceme budovať cirkev pre každého.“ Dlhoročný pastor zboru Hillsong Brian Houston zaželel Zschechovcom všetko dobré. „Mark a Darlene dlhú dobu veľa siali do nášho zboru. Hoci nám budú veľmi chýbať, veríme, že robia dobrý krok v správnom čase.“

Zdroj: Charisma News

Zmeny v najväčšom zbore na svete

Pastor zboru Yoido Full Gospel Church v kórejskom Soule vyhlásil, že zbor je pripravený na rast – po tom, čo sa zmenšil. Zo zboru, ktorý mal vyše 780 000 členov, od 1. januára tohto roka ubudlo okolo 360 000 členov, a to vznikom 20 nových nezávislých zborov. Pastor Young Hoon Lee, ktorý prevzal vedenie zboru po zakladateľovi Davidovi Yonggi Choovi v máji 2008, to neľutuje: „Každý z týchto zborov zažíva prebudenie. Aj zbor Yoido naďalej rastie, každý mesiac k členom pribúda okolo 1 000 obrátených.“ Zbor Yoido je známy vyučovaním pastora Choa o modlitbe a modlitebnými horami, kde každý týždeň chodia státisíce veriacich. Zbor bol priekopníkom modelu domácich skupín a svojho času mal už okolo milióna členov. Pastor Cho osamostatnenie satelitných zborov plne podporil.

Zdroj: Charisma News

Depresiu prekonala službou bezdomovcom

Spevážka Candy Christmasová, bývalá členka skupiny Hemphills, hovorí, že sa dostala až na dno. V roku 2004 nevážila ani 50 kg a mali ju hospitalizovať s ťažkou depresiou. Hlboko vnútri však vedela, že musí byť iná cesta. Keď ju krátko nato požiadali, či by v jeden chladný večer nepomohla nakŕmiť bezdomovcov, povedala si, že nemá čo stratiť. „Hneď prvý večer mi zmenil život,“ povedala Christmasová. Hoci tam bola len hŕstka bezdomovcov, všimla si, že väčšina z nich nemala ponožky ani rukavice. Hneď začala nakupovať oblečenie a ďalšie potreby, aby im ich mohla nabudúce dať. „Bezdomovci si o tom medzi sebou povedali... aj ja som o tom povedala svojim priateľkám... a dnes slúžime každý utorok večer 300 až 500 bezdomovcom.“ A tak sa zrodila služba Bridge Ministry. Táto služba sa snaží najprv naplniť fyzické potreby, ale ponúka aj chvíle uctievania a duchovnej služby. Noví veriaci pribúdajú každý týždeň.

Zdroj: Charisma News

Zbor, ktorý sa „zbláznil“

David Platt sa stal jedným z najmladších pastorov megazborov v histórii, keď bol v roku 2006 vo veku 28 rokov ustanovený za pastora zboru Brook Hills v Birminghame v americkom štáte Alabama. Ale ešte pozoruhodnejšie je, ako jeho zbor so 4000 ľuďmi reagoval na výzvu, ktorú predniesol počas niekoľkých víkendových bohoslužieb: vziať Ježišove slová vážne a vzdať sa všetkého. Výsledok? Rodiny (vrátane Plattovej) zredukovali svoje obytné priestory, zjednodušili svoj životný štýl a podelili sa o svoje zisky s chudobnými. Vlastníci podnikov predali svoje spoločnosti, aby mohli pomôcť globálnej aj miestnej misijnej práci. Vlažní veriaci začali aktívne pracovať v službe. A zbor radikálne zrevidoval svoj rozpočet s cieľom využiť financie efektívnejšie a investovať viac do miestnej aj globálnej služby.

Zdroj: Charisma News

Stránku pripravil Tomáš Počai. Všetky správy sú redakčne krátené.

PRENASLEDOVANIE A ZÁZRAKY V AZERBAJDŽANE

Rasim Khalilov s manželkou Natáliou sú pastormi zboru Slovo života v Baku v Azerbajdžane. Tento zbor prešiel ťažkým, no zároveň krásnym obdobím, pretože Boh konal v ich strede mocné veci aj uprostred prenasledovania. Pastor Rasim je študentom Teologického seminára Slovo života v Blansku, kde sme s ním urobili tento rozhovor. Ak vás ich situácia zaujíma viac, navštívte ich na www.lob.az.

Môžeš nám povedať niečo o vašich začiatkoch?

Naša cirkev má svoje počiatky v roku 1994, keď k nám prišiel brat Severin. Asi dvadsiati sme sa po týchto zhromaždeniach začali stretávať v kine. Po

dvoch rokoch náš počet vzrástol na tristo. Presťahovali sme sa do domu kultúry, no v roku 1996 nás začala prenasledovať vláda a museli sme sa stiahnuť do ilegality a stať sa „podzemnou cirkvou“. Nasledovné tri roky boli ťažké, ale vďaka domácim skupinám sme nielen prežili, ale získali ďalších pre Krista. V roku 1999 nás už bolo 700 a podarilo sa nám získať registráciu. Znovu sme mohli otvoriť verejné zhromaždenia.

Ako to bolo s vašou budovou?

V roku 2003 sme kúpili pozemok s jednou starou budovou, ktorú sme zrekonštruovali. Cirkev sa v nej schádzala až do roku 2007, keď si na ňu začala z ničoho nič robiť nárok jedna veľká továreň. Súd dal na naše prekvapenie za pravdu im, napriek tomu, že sme pozemok riadne kúpili a mali k nemu potrebné doklady. Situácia ohľadne zhabaného pozemku je stále na Európskom súdnom dvore, ktorý doposiaľ nerozhodol. Dočasne sme ostali bez miesta na bohoslužby, a tak sme si asi po pol roku postavili veľký stan. Tohto roku v januári nám ho však neznámi páchatelia podpálili...

Aká je duchovná klíma vo vašej krajine?

Azerbajdžan má osem miliónov obyvateľov, z ktorých je až 97 % moslimov, kresťanov je len okolo 250.000. V našej krajine máme náboženský úrad, ktorý nám nedávno začal robiť problémy. Odmietol nám predĺžiť registráciu, údajne kvôli zmene zákonov. Toto rozhodnutie sa nedotklo len nás, ale aj ostatných evanjelikálov. Na druhej strane sa zaregistrovalo až 700 rôznych moslimských združení.

Pomáha ti štúdium na univerzite LOTS?

Áno, pokladám to za veľmi dôležité. V roku 2001 som študoval na pastorskom kurze v Kyjeve a odvtedy sa snažím vzdelávať. Spolu s ďalšími našimi pastormi sme si to stanovili ako prioritu; ja študujem teológiu tu v Blansku v Čechách, ďalší štyria pastori zas v Moskve.

Viem, že veríte, že Boh robí zázraky. Mohli by ste nejaké z nich zmieniť našim čitateľom?

Zázrakov sme zažili toľko, že ich ani nepočítame. Tento rok jeden brat z nášho zboru navštívil doma človeka, ktorý bol na smrteľnej posteli. Sanitka ho odvádzala v beznádejnom stave, no po príchode do nemocnice náhle ožil a bol zdravý. Na nedávnom zhromaždení bola zázračne uzdravená žena s nádorom v hlave. Ďalšia žena mala vážne poškodený zrak,

ale po bohoslužbe vydávala svedectvo, že je uzdravená a opäť vidí; dokázala dokonca prečítať aj malé písmenká z SMSky. Jeden z našich kazateľov navštívil v akejsi dedinke človeka, ktorý mal vážne psychické stavy, a to v takom rozsahu, že sa ho celá dedina bála. Po modlitbe bol však vyslobodený, je úplne normálny a začal viesť sporiadaný život.

Akým spôsobom evangelizujete a pomáhate ľuďom?

Ľudia v Azerbajdžane sú veľmi otvorení pre návštevy. Preto, ak ktokoľvek prejaví záujem,

navštívime ho, aby sme s ním rozprávali o Pánovi, prípadne mu inak poslúžili. 90 % zázrakov sa deje práve takto. Keď naši ľudia zistia, že niekoho Boh používa v oblasti uzdravenia, pozvú ho k svojim známym či príbuzným a výsledkom býva, že mnohí následne prijímajú Ježiša ako svojho Pána.

Otázky kládol Martin Hunčár

Efezský a Chalcedónsky koncil (5. storočie)

P o s k o n č e n í
ariánskych sporov
v 4. storočí boli

jasné dve veci: Ježiš je *pravý Boh* a zároveň aj *pravý človek*. Vyznania z Nicejského koncilu (325) a Konštantínopolu (381) to potvrdzovali (Vítazný život č. 3/2009). Teologická diskusia v nasledujúcom storočí sa zamerala na spôsob spojenia týchto dvoch prirodzeností v Kristovej osobe. Toto spojenie riešila rôznym spôsobom *antiochijská* a *alexandrijská škola*.

Pre *antiochijskú školu* bolo typické oddeľovanie ľudskej a božskej prirodzenosti. Niektorí teológovia začali rozdeľovať Krista na dve oddeliteľné osoby. Tento fakt sa snažili zakryť vyučovaním, že pri modlitbe sa treba modliť k jednej osobe. Do logického konca dotiahol antiochijské učenie *Nestorius*, ktorý povedal: „*Rozdeľujem prirodzenosti, ale zjednocujem uctievanie*“. Máriu odmietal nazývať *theotokos* (bohorodička) a namiesto toho ju nazýval *christotokos* (kristorodička). Tento smer sa nazýva *nestorianizmus*.

Alexandrijská škola dávala zas veľký dôraz na inkarnáciu (vtelenie) Logosu, pri ktorej došlo k zjednoteniu skutočne ľudskej a plne božskej prirodzenosti. Božský Logos tak zobral na seba nie hotového človeka, ktorého obýval, ale neosobnú ľudskú prirodzenosť ako nejaké šaty. Tieto dve prirodzenosti sa potom spojili do podstatnej jednoty. Horlivým zástancom tohto pohľadu bol *Apollinarius*, podľa ktorého sa toto učenie nazýva *apollinarizmus*.

Efezský koncil (tretí ekumenický koncil) zasadal v roku 431. Bol zvolaný cisárom Teodóciom II. a zúčastnilo sa ho 200 až 250 biskupov. Koncil vyhlásil, že Ježiš bol jedinou osobou, nie dvoma oddelenými osobami, úplným Bohom a zároveň úplným človekom s racionálnou dušou a telom. Mária bola vyhlásená za *theotokos* (bohorodičku), pretože porodila tohto Ježiša, Boha a zároveň človeka. Nestorius bol na tomto koncile veľmi nedôstojným spôsobom odsúdený. Roku 435 ho poslali do vyhnanstva v Egypte, kde zomrel v biele. Mnohí antiochijsci na protest proti odsúdeniu Nestoria odišli do novoperzskej ríše a perzská cirkev prijala nestorianizmus ako svoje učenie. Koncil tiež definitívne **odsúdil Pelagiove učenie**, o ktorom sme písali v minulom čísle Vítazného života.

Neskôr sa do centra pozornosti dostal **konštantínopolský mních Eutyches**, ktorý v snahe zabrániť novému šíreniu nestorianizmu, mierne pozmenil učenie o Kristovi vyhlásené za pravoverné.

Jeho učenie sa viac blížilo apollinarizmu. Pápež Lev I. sa vyjadril, že Eutychov omyl pramení skôr z nedostatku jeho nadania než zo zlej vôle a nechcel sa zapojiť do sporu bez vysvetlenia nedorozumenia. Eutychovo učenie sa šírilo po celom kresťanskom Východe. Nakoniec bol v roku 447 Eutyches na miestnej synode v Konštantínopole označený za heretika. Cisár a alexandrijský biskup Dioskuros však rozhodnutie tejto synody neprijali a cisár zvolal do Efezu koncil, na ktorom Dioskuros zabránil prečítať pápežov list a cisár zabránil, aby hlasoval ktokoľvek, kto pred dvoma rokmi hlasoval proti Eutychovi. Tento koncil vyhlásil vzťahy medzi Východom a Západom a vošiel do dejín ako „**Zlodejská synoda**“ (*latrocinium*).

Chalcedónsky koncil (štvrtý ekumenický koncil) sa konal v roku 451 v Bitýnii v Malej Ázii. Na tomto koncile bolo odsúdené Eutychovo učenie a bola prijatá chalcedónska definícia, ktorá vyznáva plné človečenstvo aj božstvo Ježiša Krista: „*Nasledujúc svätých otcov, všetci súhlasne učíme vyznávať, že jeden a ten istý Syn, náš Pán Ježiš Kristus, je dokonalý v božstve a dokonalý v ľudskej prirodzenosti, skutočne Boh a skutočne človek, z racionálnej duše a tela, jednej podstaty s Otcom čo do božstva a jednej podstaty s nami čo do ľudskej prirodzenosti, podobný nám vo všetkom okrem hriechu; zrodený z Otca pred všetkými vekmi čo do božstva a v posledných dňoch pre nás a pre našu spásu [zrodený] z Márie panny, Bohorodičky...čo do ľudskej prirodzenosti: jeden a ten istý Kristus, jednorodný Syn a Pán, sa má uznávať v dvoch prirodzenostiach bez pomiešania, bez premeny, bez rozdelenia, bez odlúčenia. Rozdielnosť prirodzeností sa ich zjednotením neodstránila, ale skôr sa vlastnosti oboch prirodzeností zachovali a zjednotili v jednej osobe a v jednej hypostáze. Bez pomiešania znamená, že napr. ako človek Ježiš nebol všadeprítomný, ale ako Boh všadeprítomnosť nestratil; bez premeny znamená napr. to, že hoci nás ako človek plne zastupoval na kríži, predsa po celý čas zostal Bohom.*

Tieto otázky sa môžu javiť ako nepodstatné pre vieru, problémom ale boli falošné učenia, proti ktorým bolo nutné sa postaviť. Duch Svätý dohliadol, aby spomínané koncily nakoniec ustanovili správne učenie.

Zdroje: Wikipedia – otvorená encyklopédia
Pavel Hanes: Dejiny kresťanstva
Spracoval Tomáš Počai

KREŠŤANIA V MESTE

POMÔŽTE NÁM VYDÁVAŤ VÍŤAZNÝ ŽIVOT

Toto číslo vychádza v náklade 2 100 kusov. Pokračujeme vo farebnej obálke a vo zväčšenom formáte! Verím, že tieto zmeny budú prínosom. Časopis rozposielame **zadarmo** už na viac ako 1 300 adries. Od našich čitateľov dostávame veľa povzbudení, no potešíme sa, ak nám opäť napíšete. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo. Vopred ďakujeme za vašu pomoc.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na: Slovo života int., P.O. Box 17, 814 99 Bratislava; VÚB BA - centrum, č. ú.: 68434-112/0200, var. s. 11

Prosíme vás tiež, aby ste nás informovali o prípadnej zmene vašej adresy. Ďakujeme.

Dobrá správa pre každého!

V septembri sa v Bratislave uskutočnila pravidelná konferencia viacerých kresťanských zborov, v rámci platformy *Kresťania v meste (KvM)*, tentoraz pod názvom „Dobrá správa pre každého“. Na konferencii slúžili vzácni kazatelia – **Alexander Barkóczi** a **Roland Seow** z Austrálie, ktorý zároveň s tímom podnikateľov zo svojho zboru viedol seminár pre kresťanských podnikateľov. Hlavným rečníkom konferencie bol **Carlos Jimenéz** z Kolumbie, svetoznámy evanjelista, ktorý aj napriek tomu, že má už 72 rokov, cestuje s posolstvom evanjelia po celom svete. Veľmi nás povzbudilo, že na výzvu na obrátenie reagovali desiatky ľudí. Výnimočne vzácna bola aj služba brata Alexandra, pri ktorej mnohí veriaci prežili mocný Boží dotyk.

Nahrávky z konferencie sa dajú zakúpiť na www.krestianiavmeste.sk

OBJEDNAJTE SI KÁZANIA NA CD

21.11.2010	Peter Čuřík	Nečakané východisko z tvojej porážky! CD - mesiaca	C1011211	2,30 Eur
14.11.2010	Peter Čuřík	Nakoľko chodíš v realite nového stvorenia?	C1011141	2,30 Eur
07.11.2010	Vladimír Vrábek	Chceš žiť naozaj, ži s Kristom.	C1011071	2,30 Eur
31.10.2010	Peter Čuřík	Čo nám kradne radosť?	C1010311	2,30 Eur
17.10.2010	Martin Hunčár	Život kresťana je ako maratón CD - mesiaca	C1010171	2,30 Eur
10.10.2010	Peter Čuřík	Žena s krvotokom a jej cesta k uzdraveniu	C1010101	2,30 Eur
03.10.2010	Peter Čuřík	Žiť ako kráľovské dieťa - vedenie Duchom Božím	C1010031	2,30 Eur
26.09.2010	Peter Čuřík	Žiť ako kráľovské dieťa - zrelosť CD - mesiaca	C1009261	2,30 Eur
12.09.2010	Peter Čuřík	Žiť ako kráľovské dieťa - zodpovednosť	C1009121	2,30 Eur
05.09.2010	Martin Hunčár	Akým typom učeníka si?	C1009051	2,30 Eur
22.08.2010	Peter Čuřík	Žiť ako kráľovské dieťa - identita CD - mesiaca	C1008221	2,30 Eur

PRAVIDELNÉ NEDELNÉ BOHOSLUŽBY

DK Dúbravka, modrá sála,
Saratovská 2/A
Električka č.5; autobus č. 83
Nedeľa o 10.00 hod.
(súbežný program pre deti)

PRÍDTE A ZAŽITE ČERSTVÝ BOŽÍ DOTYK

Veríme, že JEŽIŠ je stále
OZAJSTNÝM RIEŠENÍM
na BEŽNÉ PROBLÉMY
úplne obyčajných
a NORMÁLNYCH ĽUDÍ.

**On zachraňuje,
uzdravuje
a vyslobodzuje.
Podme ho spolu
chváliť a oslavovať.**

Kliknite na www.slovozivota.sk:
Stará adresa, ale **nový imidž**
a **nové informácie**. Pravidelný
„update“ akcií v našom zbore,
zaujímavé rozhovory, knihy na
čítanie, **kázne on-line**, **e-shop**
s najnovšími produktmi.

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

4/2010
Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
EV 3275/09

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články,
svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách,
audio a videokazetách a kresťanských podujatiach.
Vydáva: Slovo života international Bratislava
Adresa: Slovo života int., P. O. Box 17
814 99 Bratislava, **tel./fax: 02-44 46 11 95**

e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík
Články, technické spracovanie a preklady:
P. Čuřík, M. Hunčár, L. Bašnárová,
T. Počai, M. Miškovcová

Vizuálna koncepcia: Matej Wittgruber,
Stanislav Kundrát
Fotografie: M. Vajdová, J. Melko,
M. Hunčár, M. Machata, I. Štrbáková
Prešlo jazykovou korektúrou.

ZÁJAZD SLOVA ŽIVOTA DO IZRAELA

DIVADELNÉ PREDSTAVENIE: NÁJDENÝ STRATENÝ RAJ

ŠPECIÁLNE ZHROMAŽDENIA

S CARLOM GUSTAFOM SEVERINOM

Pozývame Vás na dva výnimočné večery

s evanjelistom Severinom, ktoré vás povzbudia, inšpirujú a privedú bližšie k Božiemu trónu. Carl Gustaf je pravidelným rečníkom na našich konferenciách a vždy prináša niečo čerstvé, čo je na Božom srdci. Mnohokrát je to prorocké slovo, zjavenia Božieho slova alebo nepopierateľné zázraky uzdravenia. Tento misionár telom i dušou má mnoho zážitkov z misijného poľa, ktoré dokáže podať skutočne jedinečným spôsobom. Je pre nás privilegiom, že ho môžeme považovať za priateľa a učiteľa v Pánovi.

DK Dúbravka, Modrá sála

(Prosím, sledujte našu webstránku, miesto zhromaždení sa môže zmeniť, keďže sa snažíme o získanie novej budovy).

Piatok, 28. 1. 2011 o 18.30

Sobota, 29. 1. 2011 o 18.30

Dopoludňajší seminár s Carlom Gustafom bude zameraný na budovanie lídrov. Severin je mentorom stoviek pastоров a kazateľov a práve vo výchove Božích služobníkov nesie azda najväčšie ovocie.

Seminár sa uskutoční

v sobotu, 29. 1. 2011 od 9.00 – 12.30

Ak slúžite v cirkvi ako pastori, kazatelia alebo laickí vedúci, prosím, prihláste sa čo najskôr mailom na slovozivota@slovozivota.sk. Posledný termín prihlásenia sa je 20. 1. 2011. O mieste konania seminára pre lídrov vás budeme informovať mailom alebo telefonicky.

Veríme, že tieto špeciálne stretnutia s Carlom Gustafom Severinom prinesú bohaté občerstvenie pre Telo Kristovo, ale tiež usmernenie a prorocký hlas pre rok 2011.